

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: - a. -

Cím: Ablakmosó

Forrás: Nemzeti Kultúra

Bp

(Hely)

1919. 7/16.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

648

Hely

Idő

" 1919 "

Személy

Helyszám

Ablakmosó

elvtársak gyűlést tartottak a minap helyzetük javítása érdekében. Merthogy sorsuk szörnyű és elviselhetetlen. És egyhangúlag mondták ki a szentenciát, ha netibérüket nem emelik fel 220 koronára, akkor átengedik a fényes kirakatok birodalmát a — legyeknek. Ők ugyan ousőbban nem adják. Az ablakmosók.

Még jóformán be sem fejeztem elmfuttatásomat az ablakmosók keserves helyzeté fölött s alig utalványoztam ki megvetésemet a fényes kirakatok mögött pöffeszkedő munkaadóknak, amikor új hír ötlük szemembe. A bérkocsissegédekről.

Bevallom, az ablakmosók nem érdekelnek olyan közelről, mint a bérkocsissegédek. Amióta ugyanis ablakom üvegtábláit benyomta egy távollétemben vizitelt ismeretlen barátom, régi foliánsok kemény papondekli-tábláival pótolom az üveget. Ennek — különösen nyáron — szembeszökő a haszna. Ha kívül piszkolják be a legyek, az nem látszik belülről, a belső fele is betarkázódhat bátran; ez meg kifelé nem látszik s nem rontja senki esztétikai érzékét és háborús étvágyát. Az ablakmosó pedig mind a két esetben — fölösleges.

De nem úgy a bérkocsis-segéd. Ez a polgártárs különösen az esti órákban egyenesen nélkülözhetetlen. Amikor a villamos kocsik emberfürtökkel díszítetten robognak el s ha a legeslegutolsóról is lekiabálták gúnyosan a jóéjszakát — nincs más mentség, mint a bérkocsis-segéd.

Ilyenkor szerényen megemelem a kalapom a bakk fejedelme előtt s bátortalan hangon megkérdezem, hogy vacsora után van-e, hogy érzi magát a lova, keresett-e ma sokat stb., stb. s a végén: nem volna-e kegyes elvinni a Váczi-útra.

— Meddig? ...

Ettől a kérdéstől mindig fáztam, mert tulajdonképen sohasem a Váczi-útra, hanem mindig Ujpestre igyekeztem én. De hát illik felelni a kérdésre. S ha már benne vagyunk a hazugságban, füllentünk tovább.

— Váczi-út 91 ... szólok szelíd, alázatos hangon s lesütöm szemem a deres hátsó bal-térdére.

— Oda semmi pénzért sincs fuvar. Az éjjel is agyonverték egy embert.

Elvégeztetett ... Ezt onnan tudom meg, hogy a bérkocsissegéd úr rándít egyet a gyeplőn, rácsapkod a táltosra s elgördül előlem.

Így tesz a másik, a harmadik s jó szerencse, ha 70—75 koronáért megszán valamelyik s elvisz a külső Váczi-vámig. Innen aztán az óriási pénzüsszeggel megkönnyébbülten épen kétannyi időt megyek gyalog, mint amennyit a polgártárs hozott kocsin.

... De mikor az éjjel is agyonverték egy embert ...

Hát ezek a derék bérkocsissegéd urak, akik nemléteben talán már én sem írhatnám e sorokat, szintén béremelést kérnek.

A számozatlan kocsik bérkocsissegédei havi 900 koronát ... A tattersali munkások már

nem érik be ennyival. Nekik 1200 korona kell egy hónapra ...

Letettem az újságot, elővettem a ceruzát. Tanultam 12 évig. Huszonkét éve vagyok állami szolgálatban. Van egy hónapra a háborús és drágasági segéllyel, a lakbér riaszó részével együtt 950 koronám, kilencszázötven koronám. 70 koronával több mint az ablakmosónak. 50-nel mint a bérkocsissegédnek s 250 koronával kevesebb, mint a tattersali munkátestvéremek.

Nem gondolnám, hogy valami nagy szociális igazság volna ebben az «elosztásban».

— a. —